

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดหนึ่งตั้งอยู่ในกินแดน 4 จังหวัดภาคใต้ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ประมาณ 1,189 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย มีอาณาเขตติดต่อกับนี้¹

ทิศเหนือ	จก	จังหวัดปัตตานีและอ่าวไทย
ทิศใต้	จก	รัฐกลันตัน มาเลเซีย
ทิศตะวันออก	จก	อ่าวไทยและมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	จก	จังหวัดยะลา

ถ้าพิจารณาจากอดีตเป็นต้นมานั้น จะพบว่าชาวไทยมุสลิมเรียกกินแดนอันเป็นที่ตั้งของจังหวัดนี้ว่า "นา-ฆอฮ์" ซึ่งแปลว่าพญานาค เหตุที่เรียกชื่อเช่นนี้ก็เพราะมีตำนานเล่ากันว่ากินแดนแห่งนี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของพญานาค² สำหรับชื่อ "นา-ฆอฮ์" นี้ ในปัจจุบันชาวไทยมุสลิมที่อยู่ในจังหวัดนราธิวาสและจังหวัดใกล้เคียงก็ยังคงใช้เรียกกันอยู่

¹ สำนักงานจังหวัดนราธิวาส, เอกสารประกอบการบรรยายสรุปจังหวัดนราธิวาส (มปท. : มีนาคม 2523) หน้า 2.

² นิธิ รัตนละออง "นราธิวาส" อนุสาร อ.ส.ท. 14 (5 ธันวาคม 2516) หน้า 26, 45.

และถ้าพิจารณาในแง่ของประวัติศาสตร์จะพบว่าในสมัยรัชกาลที่ 5 นครราชสีมา เป็นเพียงตำบลเล็ก ๆ ตำบลหนึ่งชื่อ "บางนรา" ขึ้นตรงต่อเมืองสายบุรี¹ ต่อมาโคโอนไปขึ้นอยู่กับเมืองระแงะ ครั้นในปี พ.ศ. 2445 ก็ได้มีการย้ายเมืองระแงะไปตั้งอยู่ที่ตำบลบางนราแล้วเปลี่ยนชื่อมาเป็น "เมืองบางนรา" ขึ้นตรงต่อมณฑล นครศรีธรรมราช ครั้นถึงปี พ.ศ. 2449 ก็โคโอนมาขึ้นตรงกับมณฑลปัตตานี² จนกระทั่งถึงสมัยรัชกาลที่ 6 ได้มีการรวมอำเภอระแงะ อำเภอสุไหงปาดี อำเภอโคโตะโม๊ะ อำเภอยี่งอ อำเภอตากใบ มาขึ้นกับเมืองบางนรา และเปลี่ยนชื่อเมืองบางนราเป็นจังหวัดนครราชสีมาเมื่อ วันที่ 10 มิถุนายน 2558³

ปัจจุบันนี้จังหวัดนครราชสีมามีประชากรนับถือศาสนาพุทธ 21.8 % ศาสนาอิสลาม 77.83 % ศาสนาคริสต์ 0.02 % และศาสนาอื่น ๆ 0.26 % ได้มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 11 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 65 ตำบล 385 หมู่บ้าน ดังนี้

¹ มาลี รักษะประณะ "แคนสนชยานราชสีมา" อนุสาร อ.ส.ท. (10 พฤษภาคม 2513) หน้า 26 - 27.

² ไสว นียมจันทร์ เที่ยวเมืองไค้ (พระนคร : โรงพิมพ์ประเสริฐสิน, 2499) หน้า 175.

³ กรมศิลปากร "ประวัติศาสตร์ 4 จังหวัดภาคใต้" กฤษณา 12 (กุมภาพันธ์ 2508).

ชื่อ	จำนวนตำบล	จำนวนหมู่บ้าน
1. อำเภอเมืองนราธิวาส	7	40
2. อำเภอระแงะ	10	72
3. อำเภอริโอเสาะ	6	41
4. อำเภอศรีสาคร	2	22
5. อำเภอสุโหงปาตี	6	37
6. อำเภอแว้ง	4	17
7. อำเภอบาเจาะ	6	30
8. อำเภอยี่งอ	6	33
9. อำเภอกากใบ	8	41
10. อำเภอสุโหงโก-ลก	4	13
11. กิ่งอำเภอสุดคีรีน	4	29
12. กิ่งอำเภอจะแนะ	2	10

ที่มา : สำนักงานจังหวัดนราธิวาส หน้า 36.

จากการที่กินแคน 4 จังหวัดภาคใต้มีสภาพทางภูมิศาสตร์ติดต่อกัน
กับมาเลเซีย ทำให้ชาวมุสลิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ได้รับอิทธิพลของมาเลเซีย
ทั้งในด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา ศาสนา และในบางครั้งการเคลื่อนไหว
ต่าง ๆ ในมาเลเซียก็จะส่งผลมาถึงชาวไทยมุสลิมด้วย ¹ สำหรับจังหวัดนราธิวาส

¹ ชจักษ์ บุษพันธ์, ชนกลุ่มน้อยในไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรว
พิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล 2518), หน้า 196.

พื้นที่อาณาเขตติดต่อกับมาเลย์เซีย 3 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอแวง
อำเภอตากใบ อำเภอสุโขทัย-ลก และกิ่งอำเภอจะนะ โดยติดต่อกับตำบล
อาลุปาแซ ตำบลรันคูนยัง อำเภอปาเสมัส รัฐกลันตัน โดยมีแม่น้ำสุโขทัย-ลก
เป็นเส้นกั้นพรมแดน¹ เป็นระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร²

เมื่อสำหรับกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ พิจารณาทางด้าน
สถานการณ์ในจังหวัดนราธิวาส จะพบว่าบรรดา "เจ้าพ่อ" ต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้น มี
ลักษณะคล้ายนายหนา จักหางานไม่สู้จะมีความจริงใจอะไรต่อกันมากนัก ถ้าผล
ประโยชน์ชั้กันก็จะกลายเป็นศัตรูต่อกัน³ สำหรับขบวนการแบ่งแยกดินแดน⁴
จังหวัดภาคใต้เพื่อก่อตั้งเป็นสาธารณรัฐปัตตานีนั้น คณะผู้ก่อการได้ดำเนินการอย่าง
เป็นรูปธรรมที่สุด ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2491⁴

¹ สุ่ม ไพรชการ, ภาคใต้ของไทยหรือมาเลย์เซีย ? (กรุงเทพมหานคร :
แสงรุ่งการพิมพ์ 2522), หน้า 17 - 18.

² จรูญ โลกะกะลิน, "ถ้อยแถลงผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส"
สารประชาชน ปีที่ 10 ฉบับที่ 467 (10 มิถุนายน 2516), หน้า 7.

³ เรืองยศ จันทรศิริ, สถานการณ์ 3 จังหวัดภาคใต้ (กรุงเทพฯ :
สารศึกษาการพิมพ์ 2523), หน้า 144.

⁴ รายละเอียดดูได้จากภาคผนวก ก.

การประกอบอาชีพในอดีตนั้น สมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช ได้บันทึกเมื่อครั้งเสด็จเยือนดินแดนแหลมมลายูในปี 2427 ว่า "พวกแขกทำนาเกลือ ทำสวน ทำนาข้าวบางเล็กน้อย ทำปลาบาง ล่องเรือ ทำเหมืองทอง รับส่งสินค้าแก่จีนบ้าง ชายของ ทอผ้าบ้าง พวกคนไทยเป็นคนหนีไปอยู่อาศัยเป็นต้น และไปทำมาหากินอย่างพวกแขกและช่วยพวกแขกทำ"¹ สำหรับในปัจจุบันนี้อาชีพหลักที่สำคัญของชาวนราธิวาส คือ ทำสวนยาง มะพร้าว พืชไร่² ทำนา ประมง สำหรับในช่วงนอกฤดูการทำไร่นานั้น ได้มีการออกไปทำงานทำค้างดิน โดยไปรับจ้างที่ปัตตานี ยะลา และมาเลเซีย³ อาชีพส่วนใหญ่ของชาวนราธิวาส คือ การทำสวนยางโดยมีพื้นที่สวนยางเฉลี่ย 14.68 ไร่ ต่อครอบครัว สำหรับครอบครัวที่มีน้อยกว่า 11 ไร่ มีจำนวน 58.1 %⁴ และโดยเฉลี่ยแล้วมีประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลต่อปีมีดังนี้ คือ ปี 2518 6,377 บาท ปี 2519 8,676 บาท ปี 2520 9,056 บาท ปี 2521 8,202 บาท ปี 2522 9,493 บาท⁵ จากการศึกษาของ สฟโซค ลชิตากุล พบว่า 87.1 % ของประชากรมีรายได้สูงกว่ารายได้

¹ สมเด็จพระเจ้าฟ้าภาณุรังษีสว่างวงศ์ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช, วิวัฒน์ เที่ยวที่ต่าง ๆ ภาค 7 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา 2511), หน้า 69.

² บันทึกการเดินทางตรวจราชการในภาคใต้ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี (พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี 2506), หน้า 115.

³ จากปอเนาะถึงโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลาม, รฐมิแล 3 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2517), หน้า 17 (วารสารรฐมิแลเป็นวารสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี).

⁴ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, "ชนบทกับรายได้" วารสารเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 5 (กันยายน - ตุลาคม 2523), หน้า 16.

⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 69.

ประชากรมีรายได้ต่ำกว่ารายได้ประชาชาติ 10 % มีผู้ที่เป็นลูกหนี้ 8.3 %¹ ผู้ที่ไม่เป็นเจ้าหนี้ 94.8 % ประชากรมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน 81.3 %² และประชากรที่ประกอบอาชีพทำสวนยางและทำนาจะมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 600 - 1,000 บาท³

ทางการศึกษานั้น แม้ว่า 4 จังหวัดภาคใต้ได้มีการใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา ปี พ.ศ. 2464 และมีโรงเรียนประชาบาลอยู่ทั่วไป ปรากฏว่ามีนักเรียนมาเรียนน้อย อัตราเด็กที่หนังสือและผลการสอบต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการจัดการทางการเรียนการสอนและตำราเรียนไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ชาวไทยมุสลิมจึงไม่เห็นควยและพวกอนุรักษนิยมเกรงว่าจะเป็นการอภัยวัฒนธรรมและความเชื่อในศาสนาอิสลาม นอกจากนั้นเด็กนักเรียนยังมีโอกาสใช้ภาษาไทยนอกห้องเรียนน้อยอีกด้วย⁴ และโดยส่วนใหญ่แล้วชาวไทยมุสลิมก็ไม่นิยมส่งบุตรหลานของตนเข้าเรียนภาษาไทยในโรงเรียนของรัฐบาล แต่กลับนิยมให้เขาเรียนทางศาสนาในโรงเรียนเอกชน⁵ (ปัจจุบันเรียกว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม) ทั้งนี้

¹ สทโชค ลขิตากุล , รายงานการวิจัยการศึกษาโครงสร้างและวัฒนธรรมของประชาชน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล) (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา 2518) , หน้า 184 - 186.

² เรื่องเดียวกัน , หน้า 232.

³ เรื่องเดียวกัน , หน้า 193.

⁴ นันทวรรณ ภูสว่าง , ปัญหาชาวไทยมุสลิมในสี่จังหวัดภาคใต้ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคมสังคมนักศาสน์แห่งประเทศไทย, 2521) , หน้า 55 - 56.

⁵ รัฐมิแล , หน้า 196.

ประชากรส่วนใหญ่จึงมีการศึกษาค่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4¹

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดนครราชสีมาให้การให้ความสำคัญกับเพศชายและ
เคารพผู้อาวุโสหรือหัวหน้าครอบครัว ซึ่งลักษณะของครอบครัวจะเป็นลักษณะของ
ครอบครัวขนาดเล็ก มีสมาชิกไม่เกินครอบครัวละ 6 คน² และมีอัตราเพิ่มของ
ประชากรร้อยละ 2.06 ต่อปี³ นอกจากนั้นจะพบว่าชาวไทยมุสลิมมีความเคารพ
เชื่อถือนำทางศาสนาเป็นอย่างมาก⁴ และมีวิถีชีวิตที่คล้ายคลึงกัน มีความสำนึก
ร่วมกันในประวัติศาสตร์ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับอารยธรรม
ปัตตานี⁵

ถ้าพิจารณาจากอดีตจะพบว่า ในดินแดนที่เป็นแหลมมลายูนั้น ทางตอนบนจะมี
ศูนย์กลางวัฒนธรรมอยู่เมืองไชยาและนครศรีธรรมราช ทางตอนกลางจะมีปัตตานีเป็น

¹ สหโชค ลขิตากุล , เรื่องเดิม, หน้า 165.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 165.

³ รุสมิแล , หน้า 189.

⁴ ลลิต ชีรเวทิน, ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรว
พินัยอินเตอร์เนชันแนล หจก. 2521) หน้า 212.

⁵ อารง สุทธศาสตร์, ปัญหาความขัดแย้งใน 4 จังหวัดภาคใต้ (กรุงเทพฯ-
มหานคร : โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์ 2519) หน้า 106.

ศูนย์กลางของวัฒนธรรม¹ ฉะนั้นโลกทัศน์ต่าง ๆ ของชาวไทยมุสลิมที่อาศัยอยู่ใน
จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลคำสอนของ
ศาสนาอิสลาม² และยึดถือศาสนาอิสลามเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตในสังคมมุสลิม³
โดยยึดถือตามโครงสร้างที่สำคัญของศาสนาอิสลาม 2 ประการคือ⁴

1. หลักศรัทธา (รูกนอีมาน) มี 6 ประการ คือ
 - 1.1 ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าอัลลอฮ์ (ซุบฮัน)
 - 1.2 ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮ์ (เป็นชาวของพระเจ้าประเภทหนึ่ง)
 - 1.3 ศรัทธาในบรรดาพระคัมภีร์
 - 1.4 ศรัทธาในบรรดาศาสนทูต
 - 1.5 ศรัทธาในวันพิพากษา (คือเชื่อในโลกหน้า)
 - 1.6 ศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะการณ
2. หลักปฏิบัติ (รูกนอิสลาม) มี 5 ประการคือ
 - 2.1 การปฏิญาณตน
 - 2.2 การละหมาดวันละ 5 เวลา

¹ ฉัตรชัย สุกระกาญจน์, บรรณาธิการ ชีวิตไทยปักษ์ใต้ 4 (กรุงเทพ-
มหานคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2523), หน้า 12.

² สุทธิวงศ์ พงษ์โพธิ์, บรรณาธิการ โลกทัศน์ไทยภาคใต้ (สงขลา :
โรงพิมพ์ไทยนำ, 2521), หน้า 6.

³ อารง สุทธศาสตร์, "ปัญหาความขัดแย้งใน 4 จังหวัดภาคใต้" หน้า 133.

⁴ เสาวนีย์ จิตต์พวง, วัฒนธรรมอิสลาม (กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จุฬาราชมนตรี, 2524), หน้า 33 - 34.

2.3 การถือศีลออก

2.4 การบริจากระยะภาค

2.5 การประกอบพิธีฮัจญ์

นอกจากนั้นศาสนาอิสลามก็ยังได้เน้นหนักในเรื่องหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรม เป็นพิเศษอีกด้วย ซึ่งตามหลักการแล้วถือว่าเป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่จะต้องเรียนรู้ และเผยแพร่ศาสนา ถ้าผู้ใดละเว้นจะถือว่าเป็นบาป¹ จะเห็นได้ว่าสังคมมุสลิมเป็น ลักษณะสังคมปิด (Closed Society) ยึดมั่นในศาสนาอิสลาม โดยถือว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของศาสนามีไร้ศาสนาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต² นอกจากนั้นยังถือว่าขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตอีกด้วย ถ้าผิดแปลกนอกเหนือไปจากที่เคยปฏิบัติมาก็จะไม่ยอมรับ โดยอ้างว่าผิดหลักศาสนาหรือผิดทัศนคติของตน³ ถ้าพิจารณาทางด้านภาษาจะพบว่าชาวไทยมุสลิมพูดภาษามลายูหรือภาษายาวี สำหรับภาษาเขียนนั้นมี 2 อย่าง คือ ไร้อักษรโรมานด์ และอักษรยาวี คือใช้อักษรอาหรับ แต่เขียนเป็นภาษามลายู ประชาชนส่วนใหญ่มีกนิยมมุ่งค้าสะโหรง ก่งควัแบบมาเลเซีย ตลอดจนอาหารการกินและความเป็นอยู่ก็โน้มเอียงไปทางวัฒนธรรมพื้นเมืองของมาเลเซีย⁴

¹ อารง สุทธศาสตร์, "ทัศนภูมิหลังของสี่จังหวัดภาคใต้" ใน ปัญหา 3 จังหวัดภาคใต้ : ข้อเท็จจริงและแนวทางแก้ไข เอเชียปริทัศน์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 (ตุลาคม - ธันวาคม 2523), หน้า 18.

² อุทัย หิรัญโต, มุสลิมในประเทศไทย (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเคียนสโตร์ 2521), หน้า 68 - 69.

³ กระทรวงการต่างประเทศ, ชาวไทยมุสลิม (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ พระจันทร์ 2521), หน้า 16.

⁴ อาลี มุฮัมหมัด หลุย บรรณาธิการ ขบวนการปลดแอก สาธารณรัฐปัตตานี (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 107.

จะเห็นได้ว่าความแตกต่างกับคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศในค่านิยมชีวิต ภาษา และ ศาสนาได้ก่อให้เกิดปัญหาชนกลุ่มน้อยขึ้นมา¹

สำหรับในด้านการละเล่นที่สำคัญของชาวไทยมุสลิมนั้น จะประกอบด้วย รองเง็ง กรือโน๊ะ สีละ บานอ วัมเปง และค็อกรี สำหรับค็อกรินั้นเป็นกึ่ง พิธีกรรมกึ่งการละเล่น ซึ่งมีขึ้นเพื่อติดต่อกับผีสง่าในการแก้ไขปัญหาโรกภัยไข้เจ็บ²

สังคมของชาวไทยมุสลิมใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีลักษณะดังนี้³

1. เป็นชนกลุ่มใหญ่ของจังหวัด
2. เกรงครึกในศาสนาอิสลาม
3. พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน
4. มีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ
5. มีสายสัมพันธ์กันแน่นแฟ้น
6. รักดินแดนถิ่นกำเนิด

จากลักษณะสังคมไทยมุสลิม 6 ประการข้างต้น มีผลกระทบคือความสัมพันธ์ระหว่างชาวไทยพุทธกับชาวไทยมุสลิมอยู่เป็นอันมาก จะเห็นได้ว่าชาวไทยมุสลิม

¹ ชัจจ์กัญ นูรุษัตตัน, ชนกลุ่มน้อยในไทย (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่พิทยา อินเตอร์เนชันแนล 2518), หน้า 8.

² ชวน เพชรแก้ว, บรรณาธิการ ชีวิตไทยปักษ์ใต้ยุคที่ 3 (กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์ 2523), หน้า 135 - 181.

³ อุทัย หิรัญโต, เรื่องเดิม, หน้า 45 - 46.

ใน 4 จังหวัดภาคใต้กับชาวไทยพุทธโดยทั่วไปมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเอกลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมประเพณี ศาสนา และความเชื่อ ภาษา และแม้กระทั่งความสำนึกในประวัติศาสตร์ ซึ่งตามปกติแล้วเมื่อคน 2 กลุ่ม ที่มีเอกลักษณ์แตกต่างกันมาอยู่ด้วยกันมักจะเกิดความขัดแย้งกันเสมอ¹

สพโชค ลธิคากุล ได้เสนอว่า ชาวไทยมุสลิมเป็นผู้ที่มีความรู้สึกไว ค่อนข้างทางการเมือง และไม่ยอมเสียเปรียบเสียผู้คน การกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐบาลถ้าไม่ดีแล้วจะมีปฏิกิริยาโต้ตอบมากกว่าคนไทยในภาคอื่น ๆ² นอกจากนี้ วินัย คุรุวรรณพัฒน์ ทำการวิจัยพบว่าศาสนาเป็นตัวแปรอิสระที่สำคัญที่สุดในการกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติ รองลงมาคือภาษา ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปรนี้มีความสำคัญในการสร้างความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ผลจากการศึกษายังพบอีกว่าเพศชายจะมีทัศนคติที่ดีต่อมาเลย์เซียมากกว่าไทย และเพศหญิงจะมีทัศนคติที่ดีต่อไทยมากกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาตัวแปรทางด้านการศึกษาจะพบว่าผู้ที่ยังมีการศึกษาสูงขึ้นจะมีทัศนคติที่ดีต่อมาเลย์เซียลดลง ยกเว้นผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจะตอบเป็นกลาง ๆ ผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อไทยมากกว่ามาเลย์เซียจะเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับปานกลางคือ ประถมปีที่ 5 - ต่ำกว่าปริญญาตรี และผู้ที่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จะมีทัศนคติที่ดีต่อมาเลย์เซียมากกว่าไทย และเมื่อพิจารณาตัวแปรด้านอายุจะพบว่า ยิ่งมีอายุมากขึ้นก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อมาเลย์เซียมากขึ้นไปด้วย³

¹ อารง สุทธศาสตร์, เอเชียปริทัศน์, หน้า 6.

² สพโชค ลธิคากุล, เรื่องเกม, หน้า 2.

³ วินัย คุรุวรรณพัฒน์, ทัศนคติของคนไทยใน 4 จังหวัดภาคใต้ เอกสารวิชาการของสถาบันเอเชียศึกษาที่ 6 (มีนาคม 2523) หน้า 244 - 247.

การที่คนสองกลุ่มมีเอกลักษณ์แตกต่างกัน มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความแตกต่างกันทางด้านภาษา ศาสนา ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมประเพณี เมื่อมาอยู่รวมกันก็มักจะมีแนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งกันได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการติดต่อกันและกัน ทัศนคติที่มีต่อกัน และการยอมรับซึ่งกันและกันในชุมชนที่มีไทยพุทธและไทยมุสลิมอาศัยอยู่ร่วมกัน

ปัจจุบันขบวนการแบ่งแยกดินแดนได้พยายามที่จะใช้ประโยชน์จากความแตกต่างกันระหว่างคนไทยพุทธกับไทยมุสลิมมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเป็นต้นว่ามีการโฆษณาชวนเชื่อว่าคุณไทยมุสลิมมิได้เป็นคนไทยแต่เป็นคนมลายู รัฐบาลไทยมีนโยบายดำเนินการให้ชนชาติมลายูสูญสิ้นไป ฯลฯ ในกรณีต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากว่าคนไทยพุทธและคนไทยมุสลิมไม่มีการติดต่อกัน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกันและไม่มีการยอมรับซึ่งกันและกัน ก็น่าจะเกิดปัญหาชนกลุ่มน้อยที่รุนแรงขึ้น ฉะนั้นการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะช่วยให้วิเคราะห์ปรากฏการณ์ในเรื่องนี้ได้ตรงกับความเป็นจริงมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อต้องการทราบถึงความดีของการติดต่อกันระหว่างไทยพุทธและไทยมุสลิมในชุมชนที่มีสัดส่วนต่างกัน คือ ไทยพุทธมากกว่าไทยมุสลิม ไทยพุทธเท่า ๆ กับไทยมุสลิม และไทยพุทธน้อยกว่าไทยมุสลิม
2. เพื่อต้องการทราบความสัมพันธ์ระหว่างความดีในการติดต่อกันของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งสองกับการก่อรูปทัศนคติ
3. เพื่อต้องการทราบถึงการยอมรับซึ่งกันและกันของทั้งสองชาติพันธุ์
4. เพื่อต้องการทราบถึงอิทธิพลของความกดดันทางสังคม